

Postanowienie z dnia 30 lipca 1998 r.

I PZ 31/98

W sprawie o odszkodowanie z powodu wadliwego rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia ocena dopuszczalności kasacji zależy od tego, czy wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej pięć tysięcy złotych.

Przewodniczący SSN: Walerian Sanetra (sprawozdawca), Sędziowie SN: Józef Iwulski, Andrzej Wasilewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 lipca 1998 r. sprawy z powództwa Beaty C. przeciwko Elżbiecie N. o odszkodowanie, na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu z dnia 27 kwietnia 1998 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Powódka Beata C. wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu z dnia 27 kwietnia 1998 r. [...], którym Sąd ten odrzucił jej kasację od wyroku z dnia 19 lutego 1998 r. Jest ona zdania, że Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych niezasadnie przyjął, iż „przedmiotem roszczenia kasacji” jest suma 1.440.00 zł. Przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu - zgodnie z żądaniem pozwu - było bowiem uznanie za bezskuteczne „wypowiedzenia umowy o pracę w trybie art. 52 KP”.

Zażalenie nie jest usprawiedliwione. Z ustaleń Sądu, który orzekał w pierwszej instancji (Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Brzegu - wyrok z dnia 27 listopada 1997 r. [...]) wynika, iż po sprecyzowaniu żądania powódka dochodziła odszkodowania z tytułu nieuzasadnionego rozwiązania umowy o pracę na podstawie art. 52 KP. Co

ważniejsze jednak, przedmiotem postępowania apelacyjnego była sprawa o odszkodowanie zasądzone na jej rzecz przez Sąd pierwszej instancji, zaskarżeniu zaś kasacją podlega wyrok Sądu drugiej instancji, co oznacza, iż pojęcie wartości przedmiotu zaskarżenia z art. 393 pkt 1 KPC oraz „sprawy, w których przysługuje kasacja” należy odnosić właśnie do tego wyroku. Nie jest więc oparte na prawdzie twierdzenie zażalenia, iż przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu (drugiej instancji) było żądanie „uznania za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę w trybie art. 52” (pomijając już to, że w razie rozwiązania stosunku pracy na podstawie art. 52 KP, a więc w trybie niezwłocznym, stronie nie przysługuje roszczenie „o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne”), chyba żeby uznać, iż skarżące idzie - co także w świetle wyroku Sądu Pracy jest nie do przyjęcia - o wyrok wydany w pierwszej instancji. Kasacja jest jednakże środkiem zaskarżenia wyroku Sądu drugiej instancji i wobec tego przy ocenie jej dopuszczalności oceny należy odnosić do tego przedmiotu, o którym rozstrzygał ten sąd, a nie sąd pierwszej instancji.

Z powyższych względów należało orzec jak w sentencji.

=====